

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
30. června Léta Páně 2024

S V A T O V Á C L A V S K Á V I N I C E 7/8

ČERVENEC / SRPEN

Tělesná obnova

naši farnosti proběhla během předposledního červnového víkendu v Horním Poříčí. Je to naše zvláštnost, protože farnosti obvykle jezdí jen na obnovy duchovní. Jenomže co je to za obnovu, když my, dříve narození, se smutkem sledujeme, jak naše fyzická výkonnost rok od roku klesá, což je vcelku přirozené vzhledem k naší smrtelnosti? Naštěstí má tělesná obnova kromě sportování ještě jeden, neméně důležitý rozměr. Jde totiž o vzájemnou blízkost, na kterou během našich setkání při společných bohoslužbách není dost času. Troufnu si

tvrdit, že slovo bližní, které v českém překladu Písma často používá náš mistr Ježíš, vlastně znamená přítel – ten, kdo je tomu druhému „při těle“ (a to bez ohledu na svou hmotnost).

Nastávající prázdniny jsou vlastně také určitou tělesnou obnovou, o které nicméně platí to samé jako o té farní.

Také je to čas na fyzické aktivity i na budování přátelství. A tak pro ty z nás, kterým ta tělesná obnova už moc nejde, kéž byl uplynulý víkend a budou i nastávající prázdniny obnovou pří-tělesnou.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Červnové setkání pastorační rady

Ve středu 19. června se v sále u sv. Václava konalo tradiční společné setkání pastorační a ekonomické rady farnosti. Hlavním tématem byla probíhající rekonstrukce bytu, který vršovická farnost vlastní a který se chystá pronajímat.

Poté se pastorační rada věnovala akcím, které nás čekají v září. S ohledem na účast skupiny farníků na poutním zájezdu do jižní Francie bylo rozhodnuto, že se Farní den přesune z původního termínu 22. září o týden dřív, a sice na neděli 15. září. Sejdeme se při společné mši v 10 hodin, poté by měl následovat oběd a příležitost k tomu popovídat si s ostatními farníky. Připravuje se i program pro děti, včetně loutkového divadélka.

V pátek 27. září se uskuteční tradiční Svatováclavský průvod. Podrobnosti se zatím chystají, ale pravděpodobně opět nebude chybět živý kůň, kulturní program pro děti i dospělé či komentovaná prohlídka kostela sv. Václava.

Pastorační rada se také ohlížela za Nocí kostelů, akci hodnotí jako velmi vydařenou. Do kostela sv. Václava zavítalo cca 600 návštěvníků, většina z nich se zdržela delší dobu. Hudební vystoupení i světelné projekce byly krásné, velký zájem byl i o komentovanou prohlídku kostela. Naše díky za přípravu této akce i za její zdárný průběh patří Štěpánu Škochovi.

AD

Vzpomínka

Dne 10. června zemřel ve věku 76 let náš dlouholetý spolufarník ing. Petr Hříbek. Poslední rozloučení proběhlo 13. června u sv. Václava. Připojujeme vzpomínku našeho dlouholetého faráře Pavla Kuneše.

Milá Helenko, děti a všichni další pozůstalí,

nemohu se účastnit této slavnosti, proto aspoň písemně vám chci sdělit svoji vděčnou úctu, kterou k zemřelému Pétovi chovám.

Poznal jsem ho před 25 lety, kdy jsem byl ustanoven farářem vršovické

farnosti. Vzpomínám si, jak mi tehdy jeden student jaderné fyziky vyprávěl o svém překvapení, které v lavici kostela sv. Václava zažil. Ukázalo se totiž, že ten do modlitby pohroužený muž vedle něho není neznámý, ale až moc dobře známý. Před několika dny mu totiž způsobil těžké chvíle při semestrální zkoušce na Fakultě jaderného a fyzikálního inženýrství. Ing. Hříbek se nedal oklamat, ale opakovaně vyžadoval podstatu věci, jejíž znalost považoval za nezbytnou.

Obor, kterému se Petr Hříbek věnoval, byl jeho láskou. Poznal to okamžitě každý, kdo se s ním setkal. Vzpomínám si na naši návštěvu v Nových Hradech, kde v laboratořích Akademie věd a Jihočeské univerzity trávil sedm let svého

života před důchodem. S hrdostí nám ukazoval laserové pracoviště, které pomáhal vybudovat.

V době mého působení ve Vršovicích patřil Pěta k významným oporám všeho dění. Tento velmi jemný, zbožný a laskavý muž se širokým rozhledem nahlížel všechno farní usilování opravdu křesťansky. Pokud mu zdraví dovolovalo, byl všude, kde bylo potřeba pomoci něčemu dobrému a prospěšnému. Právě takového muže, milého Pětu Hříbka, mám v této chvíli před očima, a takový navěky v mých vděčných vzpomínkách zůstane.

S úctou Pavel Kuneš

PŘEDSTAVENÍ *naší farnosti*

Boží les

Představte si, že jste se ocitli v lese. Cítíte tu vůni? Ten klid... Tady borovice, támhle smrk, dub, buk... Zde bíle svítí bříza. Jéje – a támhle borůvky, a ty hříbečky! Hop přes potůček – ať – vyplašili jsme zajíce... No pohádka!

A teď si představte, že takový Boží les je tu s námi v našem kostele mnoho let a každý měsíc nás provádí po pestrém polesí mnoha křesťanských autorů. Ano, je to naše sestra ze druhé lavice vpředu. Jana Gottwaldová (Gottwald totiž v němčině znamená Boží les).

Milá Jano, jak a kdy tě napadlo psát do Vinice?

První text do Vinice „O znamení kříže“ jsem napsala v roce 2019 do březnového čísla před začátkem postní doby podle knihy Romana Guardiniho *O posvátných znameních*. A šéfredaktor Martin ho přijal. Uvědomila jsem si, že mám dost knížek z pozůstalosti své dcery Hany i vlastních, ze kterých mohu čerpat povzbuzení i poučení o životě z víry nejen pro sebe, ale i pro ostatní bratry a sestry. Nepíše se mi to lehce, hodně to promýšlím a prožívám, než text odešlu šéfredaktorovi Mílovi.

Přispíváš také do jiných „Vinic“?

Texty píšu jen do naší Svatováclavské vinice. Ale při vršovické ekumenické družbě naší římsko-katolické farnosti, obce Církve československé husitské na Vršovickém náměstí, a sboru Českobratrské církve evangelické v Tulské ulici jsem se blíže seznámila s husitským farářem, bratrem Davidem Frýdlem. Ten některé články přebírá do jejich časopisu Vršovický hlasatel, na základě mého prvotního souhlasu v roce 2020 a podle svého uvážení.

Jak ses ocitla ve vršovické farnosti?

Bydlím blízko kostela Nejsvětějšího srdce Páně na Jiřího náměstí na Vinohradech, kam jsme chodívali. V letech 1987-1988 začal chodit do Vršovic na přípravu k prvnímu svatému přijímání k otci Michaelu Slavíkovi syn Ondřej se svými kamarády z tajného skautského oddílu. Ten mne sem vlastně přivedl. Postupně jsem se seznamovala s ostatními lidmi ve společenství, navázala blízké vztahy, nezapomenutelný byl náš biblický kruh, který vedl Jožka Nagy.

Jak se stalo, že jsi křesťanka a chodíš do kostela?

Vyrůstala jsem ve věřící katolické rodině na jihočeském venkově. Na studiích v Praze jsem poznala svého budoucího manžela Jana, který byl evangelík. S ním jsem často chodila na bohoslužby a biblické hodiny, což mi otevřelo vnímavost pro ekumenickou spolupráci. Mému srdci však zůstala nejbližší spiritualita katolické církve.

Co si to tam píšeš pod lavicí?

Tu druhou lavici vpředu jsem zvolila

la kvůli zhoršenému sluchu a zraku. Chodím na mši svatou většinou na půl jedenáctou pro rodiny s dětmi. Moc oceňuji promluvy otce Artura k dětem. A kázání pro dospělé, výklad Božího slova a povzbuzení otce Artura (i Jendy Rückla, otce Pavla) do následujícího týdne i dále. Zapisuji si hlavní myšlenky a podněty, které mne osloví, abych si je mohla připomenout i později.

Chtěla bys nám farníkům něco vzkázat?

Řekla bych – abychom byli vděční a měli radost, že můžeme chodit do kostela svobodně, podle našich sil, zúčastňovat se akcí – duchovní obnovy, biblických hodin, výletu, programu klubů... a dalších činností. Uvědomit si, že to není samozřejmost, že máme tak dobré pečující společenství. Být vděční našemu nebeskému Otci i těm z nás, kteří tyto aktivity připravují a zajišťují. Přejí všem co největší důvěru v Boží milosrdenství a odevzdávání budoucnosti do rukou Boží prozřetelnosti. Naději a odvalu do všech dnů a situací našeho života.

Rozhovor vedl Petr Svoboda

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Po dvou

Pokud okolnosti dovolí, vyrazíme v létě na prázdninové cesty. Jedním z mých dosud nesplněných přání je podívat se do Beuronu, slavného a dnes opět vzkvétajícího kláštera na horním toku Dunaje, jehož mniši našli v době německého kulturního boje po r. 1880 útočiště v pražských Emauzích. Přinesli s sebou osobitý umělecký styl. Dnes tak můžeme na několika místech v Praze obdivovat umění tzv. beuronské školy: torza výmalby emauzského kostela, tamní tzv. Císařskou kapli, a kostel sv. Gabriela na Smíchově.

Začátkem období prázdninového cestování uslyšíme při bohoslužbách o Ježíšově návštěvě v domovském Nazaretě, která vyzněla poněkud rozpačitě až konfliktně (Mk 6, 1–6), podobně jako epizoda s příbuznými v závěru 3. kapitoly. O týden později pak budeme číst o vyslání dvanácti, které nás zarazí radikálním požadavkem materiální nezajištěnosti (Mk 6, 7–13).

Beuronské arcidiecéze je známé ještě jinou věcí. Zdejší mnich Anselm Schott vydal r. 1884 bilingvní latinsko-německý misálek, který pomáhal věřícím sledovat latinskou mši. Navázal tak na podobný počín belgického kláštera Maredsous, kde o dva roky dříve vyšel latinsko-francouzský Missel des Fidèles. V našem prostředí s takovou pomůckou přišli emauzští benediktini. Nejprve Prokop Baudyš r. 1891 vydal latinsko-český misál, a později Marian Schaller, jehož překlad vycházel opakovaně od

r. 1925 do r. 1952. Proč tato nezáživná fakta píšu? Německý Schottův misál totiž žije dál v podobě webové aplikace, která nabízí mj. krátká zamyšlení k liturgickým čtením. K výše zmíněným úryvkům z Markova evangelia nabízí tak trefná zamyšlení, že laskavého čtenáře tentokrát ušetřím vlastních úvah a dovolím si je nabídnout ve volném překladu.

K úryvku Mk 6, 1–6: Snazší je věřit ve vzdáleného Boha, než potkat Boha blízkého. Nablízko je vše konkrétní, lidé a záležitosti mají jména a potřebují prostor. Věřit, že je to Kristus, kdo nás potkává ve slově a ve svátosti, ale také přitakat člověku vedle mě v kostelní lavici, na ulici, ve vlastním domě, to by mělo změnit svět.

K úryvku Mk 6, 7–13: Kdo se chce prosadit ve světě, potřebuje moc. Musí být silnější než ostatní. Moc má různé podoby: energie, peníze, inteligence, známosti, organizace, zbraně. Ježíšův učedník ale nemá za úkol prosadit se, nýbrž sdělovat dál Boží slovo a být Božím svědkem v tomto světě. Má dávat prostor Boží síle ve svém vlastním životě. Lidé uvěří jeho slovu jedině tehdy, když je uvidí coby žitou pravdu.

Dovolím si jen dodat: Při snahách o evangelizaci svého okolí se nespolehejme na peníze ani jiné zajištění, ale výhradně jeden na druhého i na otevřenost těch, k nimž jsme posláni.

Jan Rückl

Úvahy Kateřiny Lachmanové nad výroky Madeleine Delbrêlové

Do prázdninové Vinice jsem chtěla vybrat text podobně jako v minulých letech (prázdniny, dovolená, volný čas) – duchovní rady i povzbuzení při cestování, nebo smíření se se situací, že třeba nikam nemůžeme. Nakonec jsem objevila knížku vydanou Karmelitánským nakladatelstvím v roce 2004 v edici S – *Laická spiritualita* Madeleine Delbrêlové s Kateřinou Lachmanovou. Rady pro použití všude a v každý čas.

Kateřina Lachmanová je naše známá autorka duchovních knih a organizátorka Katolické charismatické obnovy – konference každoročně pořádané v červenci v Brně. V nevelké knížce nabízí čtyřicet citátů z díla Madeleine Delbrêlové, která žila v letech 1904–1964 ve Francii. Oslovila ji karmelitánská spiritualita, z níž čerpala smysl pro modlitbu, ale zůstala vědomě laičkou, žijící naplno s Bohem uprostřed světa (nevstoupila do kláštera). Žila s několika sestrami v chudé dělnické čtvrti na předměstí Paříže a pomáhala překonat útrapy druhé světové války a doby po ní. Měla snahu a odvahu hlásat evangelium lásky k bližnímu v dělnickém prostředí, kde byly stále živé komunistické myšlenky a třídní nenávisť. Později se ukázalo, že žít laickou spiritualitu, tj. žít povolání ve světě, v naslouchání Bohu, novým potřebám své doby a tradici církve, je dobrá cesta.

Následují vybrané ukázky úvah.

Můj Bože, jsi-li všude, jak to, že já jsem tak často někde jinde?

Případná otázka. Bible mluví symbolickým jazykem o tom, že původně se

Hospodin procházel po zahradě Edenu a člověk toužil po jeho blízkosti. Vnímál jej podobně, jako někdo vnímá a poznává kroky a hlas blízkého člověka. Nemusel pěstovat žádná cvičení koncentrace, ani přemýšlet, kolik minut dne bude věnovat myšlenkám na Boha – aby pak večer s politováním zjistil, jak málo jich bylo.

Je opravdu zvláštní, že máme-li otevřít mysl a srdce Bohu, mnohdy jako by mezi námi a jím byla nějaká mlhovina, jakýsi příkrov notorické bezbožnosti. Že by onen „závoj, který zahaluje všechny národy“ (Iz 25,7), o němž mluví prorok Izaiáš? Nebo duch světa, který nás udržuje v pocitu, jako by Bůh nebyl? Ať je to jakkoli, toužit po Boží blízkosti, vstoupit vědomě do Boží přítomnosti a přebývat v ní se nám stalo něčím nesmírně namáhavým a nepřírozeným.

Tento stav ovšem nemusíme přijmout jako něco nezměnitelného. I když neumíme s Bohem neustále zůstat, je možné naučit se k Němu co nejčastěji vracet – tak jako střelka kompasu, jakmile je volná, ukazuje na sever. Nezdá se mi vůbec hloupá starobylá praxe „střelných modliteb“, krátkých proseb nebo díkůvzdání pro určité situace každodenního života. Tak, jako jsou mnozí zvyklí poprosit o Boží ochranu, když sedají za volant, je docela snadné pozvat Ježíše, aby šel se mnou, když zvoním u někčích dveří nebo naopak, jdu-li otevřít návštěvě. Poprosit o světlo před rozhodováním, jak dnes naložím s časem. Poděkovat Ježíši za jeho lásku, kdykoli někde zahlédnu kříž. Když mi někdo projeví uznání, předat chválu s díkem

„tam nahoru“, a když se přihodí pravý opak, poprosit o mírné srdce, které se neuráží. Když mne něco od rána bolí, občas vzhlédnout k Pánu s přáním, ať i tenhle můj „osten“ v těle a vzdychání přijme jako moji modlitbu. Místo rozmrzelosti nad zpožděním autobusu se v klidu pomodlit Otčenáš – a vychutnat si, že můj Otec přece ví, co potřebuji...

Jestliže věříš, že Pán žije v tobě, každé místo tvého přebývání bude vhodné k modlitbě.

Když se Hospodin v ráji ptal, „Kde jsi, Adame?“, nebylo to proto, že by o Adamovi ztratil přehled, ale aby se zatoulaným a schovaným člověkem znovu navázal kontakt. A tak je tomu vždycky: já se mohu Bohu zatoulat, ale On se mi nikdy neztrácí. Já jej mohu subjektivně ztratit z očí, ale On mne z očí nikdy neztrácí. Jak pravil kdosi moudrý: Vždyť kdyby On mne už dávno nenalezl, nemohl bych Jej hledat.

Náš Bůh je tu pro nás, tedy i pro mne. [...] Vyslovil vůči nám ve svém Synu mocné ANO a nikdy je nevezme zpět.

Je k nám neustále obrácen plnou pozorností, pozorností láskyplnou. A aby nám usnadnil spojení se sebou, daroval nám možnost obracet se k němu kdekoli, kdykoli a jakkoli. Někdy možná ani nedoceňujeme velikost takového daru. Představme si, jako by nám Bůh daroval luxusní mobil a garantoval nám, že kredit je nevyčerpatelný a signál je zajištěn naprosto všude, kam může lidská noha vkročit. Žalmista tvrdí, že dokonce i v podsvětí: „Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš“ (Ž 139,8). Je rovněž zaručeno, že u volaného nikdy nebude obsazeno a že se nedovoláme pouze na záznamník. A co víc, neexistuje situace a neexistuje místo, z něhož by se z nějakých důvodů nehodilo navázat spojení. [...] „Svět, v němž mne Bůh nechává, aby tam byl se mnou, mi nemůže zabránit, abych byla s Ním,“ říká Madeleine. Každé místo tvého přebývání bude vhodné k modlitbě, jestliže věříš, že Pán žije v tobě.

Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í za minulým rokem a měsícem

Setkání seniorů

Vážení farníci, v květnu 2023 jsem převzal od pana Miloslava Müllera staršího vedení klubu seniorů a rozhodl se nyní pro malou rekapitulaci toho, co jsme společně v období liturgického roku 2023-2024 zažili. Měli jsme pozvané tyto hosty:

V červnu 2023 byla prvním hostem Hanka Kučerová Rechnerová, která nám vyprávěla o zkušenostech a zážitcích se svými včelami. V říjnu měl Michal Žilka zajímavou přednášku o ol-tářích v kostele svatého Václava. V listopadu nás navštívil otec Artur Matuszek a mluvil o svém životě ve Slezsku.

V prosinci byl u nás otec Pavel Křížek a hovořil o svých zkušenostech ředitele Arcibiskupského gymnázia. V lednu 2024 měla zajímavou přednášku Ivana Lukášová o cestování po Svaté zemi. V únoru to byla Helenka Hříbková, která hovořila na téma Vyslýchání modliteb, a také jsme byli v divadle Mana na představení „Slyšel jsem sovu volat své jméno“, kterého se zúčastnilo třicet našich farníků. Po dohodě s panem ředitelem Frýdlem bychom mohli tuto akci zopakovat a vybrat si nějaký zajímavý repertoár. V březnu nám Olga Polanská vyprávěla své zážitky z cest s farností po světě. V dubnu byl u nás otec Pavel Semela, který hovořil o své lásce ke sportu (ultramaratonec, železný muž). V květnu jsme měli ve velkém sále svatého Václava velmi zajímavou přednášku na téma Jindřich Waldes – „Král knoflíků“ s hosty Mgr. Sovákem ze Státního oblastního archivu Praha a Dr. Královou z Muzea hlavního města Prahy. V červnu byl naším hostem otec Pavel Kuneš, který nám ukázal fotografie svých obrazů s výjevy z Bible (viz text níže).

Rád bych poděkoval všem hostům i zúčastněným. Zvu vás na další setkání v říjnu, kdy bude naším hostem farář Husitské církve a divadelní ředitel David Frýdl. Tématem bude: Víra je součástí života a kněz má být ten, který udává směr.

Za klub seniorů Pavel Šach

Dopolední setkání seniorů, konané vždy první čtvrtek v měsíci, v červnu k radosti všech přítomných navštívil P. Pavel Kuneš, který řadu let působil v naší farnosti. Čas strávený s panem farářem Kunešem rychle uběhl v krásné uvolněné atmosféře přátelství a vzájemného zájmu o naše životy. P. Kuneš kromě toho pohovořil o cyklu svých obrazů, které nazval „Vzpomínky na evangelium“ a které vytvořil pro kostel v Klecanech, kde nyní působí. Na tomto cyklu začal pracovat na podzim roku 2022. Jeho motivací byla zkušenost, že návštěvníci kostela často vidí či znají obrazy, jimiž jsou naše chrámy vyzdobeny, ale neznají historii, která se k nim váže, nebo jim vlastně dobře nerozumějí. Rozhodl se proto namalovat a popsat obrazy různých událostí a výroků z evangelia pro lepší přiblížení a pochopení evangelijních textů. Obrazy, které namaloval, pro širší využití vydává i ve formě pohlednic. Vzniká tím prozatím nedokončená a velmi působivá série, promlouvající k divákovi v každé životní situaci. Pohlednice jsme spolu s komentářem dostali od P. Kuneše darem.

Za zmínku stojí i skutečnost, že P. Kuneš pečuje o odkaz spisovatele a kněze Václava Beneše Třebízského, který od r. 1876 působil jako kaplan v Klecanech.

Za krásné červnové dopoledne, které nám P. Pavel Kuneš věnoval, ze srdce děkujeme!

Alena Štindlová

Tělesná obnova

Účastníky a účastnice letošní Tělesné obnovy jsme požádali o jednu větu, případně několik vět o tom, jak se jim akce líbila. Posuďte sami:

Ráno zpěv ptáků, modré nebe, svěží vánek, kokrhání kohouta. Není to ráj? Ne, to je Horní Poříčí.

Je to pro mě příjemné zastavení, takový prázdninový předkrm, nová setkání.

Tak, jak to je koncipováno, mi to naprosto vyhovuje. Každý může dělat, co chce. Je prostor na sport i poflakování. Prostředí skvělé, letos i strava skvělá, relax, setkání s přáteli, i pan farář dorazí.

Velké díky všem, kteří se podíleli na organizaci, především Lídě a Pavlovi Hobzovým a Bětce Matochové.

Na sportovní obnově se vždy rád unavím s příjemnými lidmi. Nejen u sportu, ale i u ohně.

Je to skvělý víkend s kamarády z farnosti, ke kterým vždycky přibudou nějakí noví.

Tělesná obnova pro mě znamená tělesný odpočinek. Je skvělé, že se každý rok objeví nové tváře.

Perfektní olympiáda, bylo to super. Užili jsme si to. Nízkoprahové aktivity, pohodová a uvolněná atmosféra.

Krásný program a bezpečné prostředí pro děti, krásná mše pod jedlí.

Je fajn vidět, že jsme každý jiný, a přitom můžeme být spolu. A je hezké být při tom!

Tělesná obnova je pro mě prostor, kde si můžu zasportovat, potkat ostatní a popovídat si s nimi, posedět u ohně a poznat se trochu blíž.

Tahle obnova byla tak super, že se tu nic zlepšovat nemuselo.

Moc se mi to tu líbilo. Byly tady skvělé disciplíny, jídla i všechno ostatní. Taky tu byla moc milá mazlivá kočička. Jsem ráda, že jsem tu mohla být. Děkuji všem, co tuhle obnovu zorganizovali.

Letošní obnova byla naše první. Byl to úžasný zážitek a spousta milých lidí. Dostalo se nám velké podpory.

Tělesná obnova je super pro děti i pro dospělé. Moc ráda věci organizuji, ale fakt jsem si užila, že jsem nemusela nic dělat, vše bylo báječně zorganizováno a připraveno. Včetně dříví na oheň!

Tělesně zcela obnovení směřujeme k lepším zítřkům.

Sestavila Petra Švecová

P O Z V Á N Í na červenec, srpen a září

V červenci a v srpnu bude platit **prázdninový program bohoslužeb**: mše svaté budou v úterý v 18.00 v kostele sv. Mikuláše, ve středu v 18.00 v kostele sv. Václava, ve čtvrtek v 8.00 v kostele sv. Mikuláše. V neděli bude sloužena pouze jedna mše svatá v 9.30 v kostele sv. Václava, po ní bude vždy následovat Farní kafe. Bohoslužby v pátek a v sobotu slouženy nebudou.

Prosíme farníky, kteří by byli ochotni vzít si některou prázdninovou neděli na starost přípravu **Farního kafe**, aby se zapsali do tabulky v kostele sv. Václava.

V termínu od 11. do 18. srpna se uskuteční **Farní tábor** v Zásmukách.

V neděli 1. září se budou konat dvě bohoslužby: v 8.30 a v 10.30 pro rodiny s dětmi. Na konci druhé bohoslužby bude u příležitosti začátku školního roku udíleno požehnání dětem, učitelům i katechetům.

Pozvání za hranice naší farnosti

Salesiáni a salesiánky zvou na duchovní cvičení pro mladé ve věku 19–35 let „K prameni života a radosti“ (19.–25. srpna 2024; Beskydy – Pstruží – Orlí hnízdo). Štěpán Rechner nám k tomu poslal svou zkušenost:

Vzpomínám si, že jsem četl v poprázdninovém vydání Vinice v některém z minulých let zážitky z prázdnin. Vybarvuje se mi krátká reportáž z festivalu United nebo z výpravy po Dolomitech. Říkám si, že to udělám naopak a napí-

Farní den se přesouvá na **neděli 15. září**. Bude sloužena jedna mše sv. od 10.00, po ní bude následovat společný oběd, příležitost k setkávání a program pro děti.

Výročí vysvěcení kostela sv. Václava oslavíme při bohoslužbách v **neděli 22. září**.

V pátek 27. září budeme slavit **výročí vysvěcení kostela sv. Mikuláše** při mši svaté, která začne v našem menším kostele v 17 hodin. Poté se uskuteční tradiční **Svatováclavský průvod** ke kostelu sv. Václava, kde bude připraven tematický program pro děti i dospělé, včetně možnosti komentované prohlídky kostela. Pravidelná večerní mše v kostele sv. Václava tento den sloužena nebude.

V sobotu 28. září bude sloužena v kostele sv. Václava poutní mše svatá od 10.00. Odpadá pravidelná ranní mše u sv. Mikuláše.

Šu před prázdninami zkušenost z těch předchozích.

Už opakovaně jsem se zúčastnil duchovní obnovy pro mladší dospělé (19–35 let), kterou každoročně organizují společně salesiánky a salesiáni. Koná se vždy v srpnu na Orlím hnízdě, což je chalupa na samotě v Beskydech. Také se těmto cvičením říká jednoduše Orlák.

Cvičení jsou jakoby v tichu s přednáškami a osobním doprovázením, pře-

devším ohledně osobní modlitby. Píšu jakoby, protože se jedná o ticho – nu, řekněme, salesiánské, spíše než trapistické či jezuitské. Ani ten bobřík se tam ulovit nedá. Jednak to není cíl a není problém si v krátkosti něco rychle říci, jednak je čas pro ticho přerušován přímo programem. Každý den je mše a modlitba breviáře, osobní duchovní rozhovor, přednáška i příležitost ke skupinové diskusi nad vybraným tématem. Jezdí tam i fagotová konzervatoristka, která si ve sklepě/dřevníku v mezičasech udržuje nátisk.

Mně osobně účast vždy přinesla zklidnění i radost, usebrání a prohloubení modlitby s četbou Bible. Je možné se zúčastnit i předprogramu, kdy trochu

vypomůžeme s praktickými potřebami budovy či pozemku kolem, případně i vyrazíme na vycházku. Osobně se moc rád účastním obojího. Mezi lidmi, co tam jezdí, se totiž cítím dost hezky, i když vůbec ne všichni jsou ti samí jako předchozí rok. Přesto se najde vícero jedinců, kteří také jezdí opakovaně. A začíná i zakončuje se u ohně při opékání buřtů. Atmosféra, která se přitom vytvoří, je mi velice příjemná, tak mohu vřele doporučit účast i dalším.

Více informací je například na webových stránce <https://www.fma.cz/duchovni-cviceni-pro-mladez/>, na letáčcích na farní nástěnce (QR kód vede tamtéž) či přímo u mě.

Štěpán Rechner

Máš zrovna po ruce telefon? Načti prosím QR kód s anketou a odpověď na pouhé čtyři otázky k obsahu Vinice – nebude Ti to trvat déle než jednu minutu. Redakce Vinice Ti děkuje za čas, který tomu věnuješ.

POŘAD BOHOSLUŽEB o prázdninách

neděle	9.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise) obstarává Anna Duchková

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 8. 9. 2024, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 30. 8. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Anna Duchková (AD), Jana Gottwaldová, Petr Procházka, Jan Rückl, Pavel Šach, Petra Švecová, Štěpán Rechner. Korektura: Alena Líšay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.